

TOLLE, LEGE!*(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)***A év – 23. évközi vasárnap****Gondolatok vasárnapra****ITT VAGYOK KINT! - Móra Ferenc**

Volt egyszer egy vallásos, jámbor asszony, akit eltöltött az Isten iránti szeretet. Minden reggel templomba ment. Az úton a gyermekek köszöntötték, koldusok csatlakoztak hozzá, de ő annyira elmerült áhítatosságában, hogy még csak észre sem vette őket.

Egyik nap hasonlóképp haladt az utcán és éppen az istentisztelet idejében ért a templomhoz.

Lenyomta a kilincset, de az ajtó nem nyílt ki. Ismét és erősebben nyomta, de az ajtó be volt zárva. Elkecserepedve a gondolattól, hogy évek óta először elmulasztja az istentiszteletet, és nem tudván, hogy mit csináljon, felnézett. És akkor ott, pontosan az orra előtt, megpillantott egy kis cédulát az ajtóra szegezve.

Ez állt rajta: „Itt vagyok kint.”

NEM MI FORMÁLJUK JÉZUST

A görög mondából ismerős Prokrusztesz-ágya. Ő egy óriás, akinek kis ágya van, és szívesen adja fáradt vándoroknak. Aztán, akinek netán kilóg a lába vagy a feje, azt levágja, vagy lefűrészeli. Hogy mindenki belepasszoljon.

Nos, sokszor így teszünk Jézussal: befektetjük elképzeléseink, ideánk, ideológiánk Prokrusztesz-ágyába. Ami nem illik bele, amit nehéz elfogadni Jézustól, azt levágjuk belőle. Így már „könnyebb” elfogadni.

23. ÉVKÖZI VASÁRNAP - Testvérek közösségében

Az Egyház a szeretet közössége. Így mutatják be a mai szentírási szövegek, amikor szeretetének két megnyilatkozásáról: a testvéri figyelmeztetésről és közös imáról beszélnek.

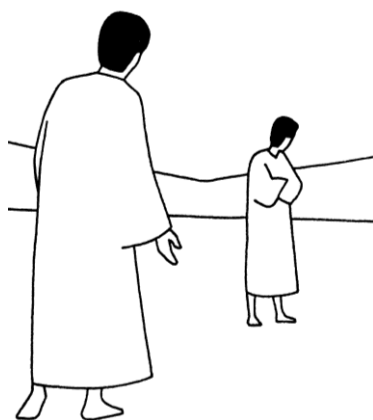
Ez 33,7-10: Mindnyájan felelősek vagyunk egymás cselekedeteiért. Nem csak örködnünk kell, hogy el ne szakadjanak az élet adójától, hanem segítenünk is kell őket Istennel való kibékülésükben. Kötelesek vagyunk megakadályozni mások bűnbeesését és elvesztését. Ha ezt elmulasztjuk, az Úr minket is felelősségre von testvérünk hibájáért.

Róm 13,8-10: A szeretet biztosítja a parancsok betartását, az erkölcsi

rendet, és kötelez a keresztény egység munkálására.

Jézus akarja híveinek egységét és annak munkálására mindnyájunkat kötelez. Ennek az egyetemes törekvésnek erőforrása a közös imádság, amely gyakran a legnagyobb áldozat meghozására is ihleti a krisztusi lelket. Elszakadt testvéreinket hátrányosabb helyzetükből kell kiemelni, hogy velünk együtt élvezhessék a keresztény élet minden áldását.

Mt 18,15-20: Az ima vallásosságunk megnyilatkozása, amellyel Isten tervébe kapcsolódunk. Akkor imádkozunk „igazságban”, ha a Szentlélek azt Krisztus imájává teszi. A közös ima különösen akkor hatékony, ha a liturgia keretén belül végezzük.

KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS HELYETT INDIVIDUALIZMUS – György Attila

Az ember önmaga felé fordul, elkülönül a közösségtől. Legfőbb céljának tartja az úgynevezett önmegvalósítás programját, saját terveinek, érdekeinek szolgálatát. Az én fizetésem, az én boldogságom, az én sikerem, az én biztonságom, ez a legfontosabb a világon. Ezek a jelszavak elsősorban az úgynevezett nyugati világban hangzanak el, és érvényesülni igyekeznek az élet minden területén. Akik még nem szakítottak egészen a vallásos élettel, azok is meghódnak a gyakran emlegetett jelszó előtt: a vallás is magánügy. Én döntöm el, mit hiszek, mit nem, mikor fordulok Istenhez, mikor megyek templomba. Nem kétséges, hogy ez a felfogás sírásója a közösségépítést oly fontosnak tartó keresztény vallásosságnak.

A ZÁRKÓZOTT TESTVÉR IMÁJA - Mt 18,15-20

Jézusom!

Áldj meg engem és gondolj rám, mert egyedül vagyok.

A szívem összezsugorodott a kemény szívektől.

Bezárult, mert elhitte a gonosz játékait a világban.

Áldj meg engem!

Körülnéztem és láttam, hogy nem vagyok egyedül.

Körülnéztem és észrevettem, hogy másoknak is összeszorult a szíve.

Körülnéztem és megdöbbsentem a szeretetre éhes szemektől.

Magamat láttam bennük, testvéreket gyűjtöttem magam köré.

Testvéreket, akikkel szeretetből formáljuk egymást.

Nem indulatok, de az igazság által.

Összekapcsoljuk életünket, felelősek vagyunk egymásért.

Egymás szíveinek orvosai vagyunk,
sérüléseinket bekötözve már tudunk adakozni szeretetedből.
Áldj meg engem, Uram, hogy büszkeségemet elfelejtve
meg tudjam tenni az első lépéseket a körülöttem élők felé. Amen.

TERÉZ ANYA KÉRDEZ - Szent Teréz anya breviáriuma

Amíg szegényeink étel, fény, víz hiányában szenvednek, képes vagyok-e én lemondani egy kis csemegéről, ami nem is szolgálja feltétlenül egészségemet? Vigyázok-e arra, hogy ne használjak feleslegesen vizet és áramot? Jól elzárom-e a csapokat és leoltom-e a villanyt, vagy mindig másra hagyom ezeket a dolgokat?

Mit jelent számotokra a keresztény élet? Szeretitek? Megbecsülitek? Szerelemmel éltek-e benne? Életetek örömmel, várakozással, Isten iránti mély hálával teljes azért, amit Ő nektek adott? Valóban boldogok vagytok? Elfogadni mindazt, amit Ő küld – és odaadni mindazt, amit kér. Derűsen mondani igent Jézusnak akkor is, ha kérése nem kedvedre való.

Lehet szó lényegtelen dolgokról, de Isten számára semmi sem lényegtelen: minél kisebb dologról van szó, annál nagyobb legyen a szeretet.

Jaj nektek, ha nem emlékeztek arra, hogy Ő név szerint hív titeket! Övéi vagytok, becsesek, drágák az Ő számára, Ő szeret titeket. Imádkozom mindannyiótokért, hogy

Krisztushoz hasonlóvá növekedjete, a kölcsönös és szegényeket szolgáló szeretetben.

VAN-E GYÓGYMÓD A MAGÁNYOSSÁGRA? - Gyökössy Endre

Van-e gyógymód a magányosságra? Van. Elsősorban: barátkozzunk meg a magányossággal. A magasabb szellemi síkon élés ára, sőt méltósága is ez. Vizsgáljuk meg közelebbről, mégpedig Pál apostol segítségével, ezt a méltóságot annak a két mondatnak alapján, amit a Galatákhöz írt levelében találunk: „Egymás terhét hordozzátok: így teljesítitek a Krisztus törvényét. „Mert mindenki a maga terhét hordozza.” (Gal 6,5)

Úgy tűnik, mintha ellentmondás volna a két mondat között, ezért alaposabban meg kell néznünk az eredeti görög szavakat is.

„Egymás terhét hordozzátok.” – Az apostol itt a baros görög szót használja, ami kívülről ránk rakott teher (tehát keresztet is jelenthet). Arra kér Pál, hogy segítsünk

egymásnak a kereszthordozásban, tegyük oda a vállunkat és szívünket a másik ember keresztje alá, vállaljunk mellette olyan szolgálatot, amilyen cirénei Simoné volt, aki segített Jézusnak a kereszthordozásban.

„Mert mindenki a maga terhét hordozza.” – Ebben az igében más szót találunk, itt a teher = porcion, a valakinek osztályrészül kiszabott teher. Azaz: cirénei Simon segíthetett, vihette Jézus keresztjét, de azon a kereszten Jézus halt meg, az a halál egyedül az Ő „porciója” volt.

Vállaljuk-e, hordozzuk-e mi a magunk porcióját? Vagy éppen fordítva cselekszünk? Magára hagyjuk embertársunkat: vigye csak egyedül a terhét, miközben mi még a porciónkat is szeretnénk másra rakni: áthárítani, becsempészni a másik ember „zsebébe”? Vigye a feleségem, gyerekeim, barátom, barátnőm, bárki, csak ne én! Milyen infantilis, gyerekes magatartás ez!

SZABADSÁG ÉS HIT - Szent Ágoston

Mert a szeretet még a legnehezebb és legnyugtalanítóbb dolgokat is könnyűvé teszi... A dolgok, melyek nehezek azok számára, akik munkálkodnak, könnyűvé válnak, ha ugyanezek az emberek szeretnek. Az isteni jószág úgy rendezte, hogy „a benső ember számára, aki napról napra megújul”, többé nem a Törvény, hanem a Kegyelem hatalma alatt áll, s megszabadul a számtalan előírás alól, melyek valóban nehéz igát jelentettek, így az egyszerű hit könnyűsége, a jó reménység és a szent könyörületesség által a legnagyobb baj is az öröm belső fényévé válik.

JÓ UTAT! - Anthony de Mello

Turisták egy csoportja ül egy buszban, ami csodálatos tájakon halad, tavak és hegyek, zöldellő mezők és kék folyók közt. Csakhogy az ablakok redőnyeit lehúzták. Az utasoknak sejtelmük sincs, hogy mi van a buszon kívül. És az egész útjuk azzal telik, hogy azon civakodjanak, ki ülhessen a busz fő helyére, kit tapsoljanak meg, kire hallgassanak. És ez így megy egészen a végállomásig...

☹ ☺ VICC ☺ ☹

Két férfi megy az utcán egymás mögött, és mindketten a magasba tartják a kezüket. Amikor megállnak így a piros lámpánál, egy járókelő megkérdi tőlük, miért mennek így. A két férfi egymásra mered, majd az egyikük megszólal:

- Te Robi... ezek szerint a gerendát ott hagytuk a földön fekvé.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!